

Cena

Z hlbokých základov ľudskej duše tryská pocit, že človek by nemal žiadnu časť svojej bytosti predávať. Ani nijaký orgán, ani myšlienku. Je to pocit, že predaj ľudskej práce, tak ako je to dnes celkom obvyklé, je niečím nemravným. Človek by nemal dostávať mzdu za svoju prácu, pretože aj práca človeka je jeho dielom, jeho súčasťou, jeho duchovným plodom. Ako na dušu pôsobí, keď počujeme napríklad o "predávaní" ľudí do otroctva alebo v dnešnej dobe napríklad o "predaji" hráčov medzi športovými klubmi?

A preto to podstatné a dôležité, čo sa deje na našich cvičeniach, kurzoch, seminároch alebo iných podujatiach, čo ako ľudia, ktorí tieto stretnutia vedieme a vytvárame spoločne s účastníkmi, nie je predmetom obchodovania a teda v cene to ani nie je zahrnuté. To esenciálne je **darom** pre ľudí.

To znamená, že cena tu nie je mzdou za prácu alebo za služby, ale sú to iba náklady na materiálne zabezpečenie cvičenia (miestnosť ...) a prípadne príspevok na materiálne náklady ľudí, ktorí podujatia vedú a organizujú.

Podobne sa pýtame, ako na dušu človeka pôsobí, ak je nútený pýtať si od organizátorov podujatia zľavu? Ako sa cíti? Aké účinky majú tieto pocity, ktoré koniec koncov vytvára organizátor?

Z tohto dôvodu ponúkame celkom opačné myslenie, než žiadosť o zľavu. Účastník môže dobrovoľne prispieť na materiálne náklady vo výške, ktorú si zvolí sám, je celkom ponechaná na rozhodnutí účastníka. Podľa našich viacročných skúseností, ľudia radi prispievajú.

Za všetky príspevky ďakujeme.